

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3260/2022. (VI. 3.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 4.Bf.68/2020/292. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó (jogi képviselője: dr. Lakatos Viktor ügyvéd) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. § (1) bekezdés alapján a Fővárosi Törvényszék 17.B.994/2015/1078. számú, és a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 4.Bf.68/2020/292. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt terjesztett elő.
- [2] 1.1. Az indítványozó 2005. június 2-án kezdődő fogva tartással került a büntetőeljárás hatálya alá. A Fővárosi Törvényszék 2014. február 28-án kelt 14.B.198/2012/959. számú ítéletével az indítványozót és társait emberölés, rablás és más bűncselekmények miatt elítélte. A Fővárosi Ítéltábla 2015. július 2-án kelt 2.Bf.287/2014/187. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot új eljárásra utasította.
- [3] A megismételt eljárásban a Fővárosi Törvényszék 2019. május 29-én kelt 17.B.994/2015/1078. számú ítéletével, amely a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság 4.Bf.68/2020/292. számú ítéletével 2021. március 26-án jogerőre emelkedett (a továbbiakban: támadott ítélet) az indítványozó mint I. rendű terhelt bűnösségét megállapította:
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Btk.) 166. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés *b)*, *e)* és *f)* pontja szerint minősülő, bűnsegédként elkövetett emberölés bűntettének kísérletében,
  - a régi Btk. 166. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés *b)*, és *f)* pontja szerint minősülő, bűnsegédként elkövetett emberölés bűntettének kísérletében,
  - a régi Btk. 263. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (3) bekezdés *b)* pontja szerint minősülő, társtettesként elkövetett robbanóanyaggal visszaélés bűntettében,
  - a régi Btk. 263/A. § (1) bekezdésének *a)* pontjába ütköző, és a (3) bekezdés *b)* pontja szerint minősülő, társtettesként elkövetett lőfegyverrel visszaélés bűntettében, valamint
  - a régi Btk. 263/B. § (1) bekezdésébe ütköző, és a (3) bekezdés *b)* pontja szerint minősülő, felbujtóként elkövetett fegyvercsempészet bűntettében.
- [4] A bíróság ezért őt mint visszaesőt halmazati büntetésül 20 év fegyházbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte.
- [5] 1.2. Az indítványozó az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján jogi képviselője útján 2021. július 6-án a Fővárosi Törvényszéknél, 2021. október 1-jén, valamint 2021. november 25-én az Alkotmánybíróságnál, valamint sajtó kezűleg írt beadványaiban 2021. július 14-én a Fővárosi Törvényszéknél, 2021. szeptember 24-én az Alkotmánybíróságnál nyújtotta be alkotmányjogi panaszát és annak kiegészítéseit (a továbbiakban együtt: alkotmányjogi panasz) a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 4.Bf.68/2020/292. számú ítélete ellen.
- [6] Az indítványozó álláspontja szerint a támadott bírósági határozat sérti az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésben, a XXIV. cikk (1) bekezdésben és a XXVIII. cikk (1) bekezdésben foglalt tisztességes eljáráshoz, illetve a XXVIII. cikk (3) bekezdésben foglalt védelemhez való jogát, továbbá a XXVIII. cikk (7) bekezdésben foglalt jogorvoslathoz való jogait. Az indítványozó ennek következtében a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 4.Bf.68/2020/292. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte.

- [7] 1.3. Az indítványozó 2021. szeptember 27-én a Fővárosi Törvényszéknél az Abtv. 27. § alapján külön alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Kúria Bpkf.I.920/2021/2. számú közbenső végzése ellen. A Kúria támadott végzésében helybenhagyta az indítványozó ellen a Fővárosi Ítéletábrán folyamatban volt fenti 4.Bf.68/2020. büntetőügyben az Ítéletábrának az ügyiratok – kép- és hangfelvételek – másolat útján történő kiadását elutasító 335. alszámú végzését. A támadott végzés az indítványozó álláspontja szerint sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (3) bekezdésben foglalt jogait, valamint az Alaptörvény Q) cikkére tekintettel az Emberi Jogok Európai Egyezménye 6. cikk 3/b. pontjában foglalt jogokat. Az alkotmányjogi panasz indokolása szerint azért van szűksége a hang- és képfelvételekre, mert a tárgyalási jegyzőkönyvet az ügyben eljáró bíró több helyen meghamisította, továbbá bűnpártoló módon nem tett feljelentést amiatt, mert az ügyészség az iratok egy részét „kilopta” a dokumentációból.
- [8] 2. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az indítványok megfelelnek-e az alkotmányjogi panaszok befogadhatóságára vonatkozó kritériumoknak.
- [9] 2.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. § (1) bekezdés szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. A Fővárosi Ítéletábrá 4.Bf.68/2020/292. számú ítéletét az elsőfokú bíróság tájékoztatása szerint az indítványozó 2021. május 17-én vette át és jogi képviselője útján 2021. július 6-án – határidőben – nyújtotta be alkotmányjogi panaszát az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszéknél.
- [10] 2.2. A Kúria Bpkf.I.920/2021/2. számú végzését az indítványozó 2021. augusztus 5-én átvette, és alkotmányjogi panaszát 2021. szeptember 27-én nyújtotta be a Fővárosi Törvényszéknél. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az alkotmányjogi panasz határidőben érkezett.
- [11] Az Alkotmánybíróság több határozatában rögzítette, hogy alkotmányjogi panasz keretében csak az ügyek érdemében hozott végső döntések és a bírósági eljárást befejező egyéb döntések vizsgálhatók {legutóbb például: 3057/2017. (III. 20.) AB végzés, Indokolás [7], korábban: 3040/2015. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [30]; 3002/2014. (I. 24.) AB végzés, Indokolás [20]–[21]}. Ez a lehetőség azonban csak az adott eljárást befejező döntéssel szemben biztosított.
- [12] A Kúria Bpkf.I.920/2021/2. számú végzésével szemben ezért külön vizsgálatnak nem volt helye, az erre vonatkozó alkotmányjogi kifogásokra az Alkotmánybíróság a támadott ítélet elleni alkotmányjogi panasz vizsgálata során tér ki.
- [13] 2.3. A Fővárosi Ítéletábrá 4.Bf. 68/2020/292. számú ítélete elleni, az Abtv. 27. § (1) bekezdésen alapuló alkotmányjogi panasz részben megfelel az Abtv. 52. § (1), illetve (1b) bekezdésben foglalt, a határozott kérelemre vonatkozó követelményeknek.
- [14] Az indítvány tartalmazza az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [az Abtv. 27. § (1) bekezdés], a támadott bírósági határozat megjelölését (Fővárosi Ítéletábrá mint másodfokú bíróság 4. Bf.68/2020/292. számú ítélete), az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [I. cikk (1) bekezdés, XXIV. cikk (1) bekezdés, XXVIII. cikk (1), (3), (7) bekezdés].
- [15] Az indítvány nem felel meg a határozott kérelemre vonatkozó követelményeknek az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdésével összefüggésben. Az Alkotmánybíróság rámutat arra, hogy valamely államcél vagy egyéb alaptörvényi rendelkezés megsértésének a megállapítása alkotmányjogi panasz keretében nem indítványozható. Az Alaptörvény hivatkozott rendelkezése nem minősül az Alaptörvényben biztosított jognak, a felhívott alaptörvényi rendelkezés címzettje nem az indítványozó, ezért alkotmányjogi panaszt sem lehet közvetlenül erre alapítani. Ezért az utalt alaptörvényi rendelkezéssel összefüggésben érdemi vizsgálat lefolytatásának így nincs helye {3231/2017. (X. 3.) AB végzés, Indokolás [21]; 3203/2015. (X. 14.) AB végzés, Indokolás [9]; 3386/2020. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [16] Az indítvány kifejezett kérelmet rögzít továbbá abban a tekintetben, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a támadott bírósági határozat alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt.

- [17] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti. Az indítványozó az alkotmányjogi panasznak alapul szolgáló büntetőügyben terhelt volt, így az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint érintettnek tekinthető.
- [18] Az elsőfokú bíróság tájékoztatása szerint az indítványozó az ügyben rendkívüli jogorvoslati eljárás lefolytatására irányuló indítványt nem nyújtott be.
- [19] Az Ügyrend 32. § (1) bekezdése szerint az Abtv. 27. § [(1) bekezdés] b) pontjában foglalt jogorvoslati lehetőség kimerítésének kötelezettsége nem vonatkozik a felülvizsgálatra mint rendkívüli jogorvoslatra [pl. 3314/2017. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [22]]. Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz akkor is benyújtható, ha a törvény felülvizsgálati kérelem vagy indítvány benyújtását is lehetővé teszi [Ügyrend 32. § (1) bekezdés]. Az Alkotmánybíróság ennek alapján megállapította, hogy az indítvány a befogadáshoz szükséges ezen feltételnek is eleget tesz.
- [20] 3. Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását [3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]]. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [21] 3.1. Az indítványozó az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése alapján a nyomozó hatóság tisztességes eljárását vonta kétségbe, továbbá a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványát képező fegyveregyenlőség, és a (3) bekezdésben foglalt védelemre való felkészüléshez fűződő jogának megsértését állította.
- [22] Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a büntetőügyben eljáró bíróság döntése ellen az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott, de a nyomozó hatóság eljárását is kifogásoló alkotmányjogi panasz vizsgálata nem az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdése, hanem az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése alapján végezhető el összességében a büntetőeljárás egésze vonatkozásában. Így lehet biztosítani, hogy a büntetőeljárás egésze, mint olyan megfeleljen a tisztességesség követelményének [3046/2019. (III. 14.) AB határozat, Indokolás [44]].
- [23] Az indítványozó álláspontja szerint a támadott ítélet sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben foglalt jogait. Indokolása szerint a tisztességes eljárás részét képező fegyveregyenlőség sérelmét jelentette, hogy az ügyiratokat teljes egészében csak az ügyészség ismerhette meg. A bírói indokolási kötelezettség sérelmét jelentette szerinte továbbá az, hogy a másodfokú bíróság úgy utasította el a bizonyítási indítványokat, hogy érdemi, „irathú” indokolást azokra nézve nem adott. Az indítványozó kifogásolta továbbá a büntetés kiszabási tényezők bírói mérlegelését, mert véleménye szerint terhelt-társához képest aránytalanul súlyos büntetést kapott.
- [24] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben rögzített tisztességes eljárás (*fair trial*) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek együttes figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes. A tisztességes eljáráshoz való jog több garanciális szabályból áll. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jog részjogosítványai különösen: a bírósághoz fordulás joga, a tárgyalás igazságossága, a tárgyalás nyilvánosságának és a bírói döntés nyilvános kihirdetésének a követelménye, a törvény által létrehozott bíróság, a bírói függetlenség és a pártatlanság kívánalma, továbbá az észszerű határidőn belüli elbírálás követelménye. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése de facto nem rögzíti, de az Alkotmánybíróság értelmezése szerint része a tisztességes eljárásnak az is, hogy az eljárásban biztosítva legyen a fegyverek egyenlősége [22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [49]; 2/2017. (II. 10) AB határozat, Indokolás [48]–[50]].
- [25] Az Alkotmánybíróság utal a korábbi határozataiban foglalt azon elvre, hogy a fegyveregyenlőség a büntetőeljárásban azt biztosítja, hogy a vádnak és a védelemnek egyenlő esélye és alkalmuk legyen arra, hogy a tény- és jogkérdésekben véleményt formálhasson és állást foglalhasson. A fegyverek egyenlősége nem minden esetben jelenti a vád és a védelem jogosítványainak teljes azonosságát, de mindenképpen megköveteli, hogy a védelem a váddal összevethető súlyú jogosítványokkal rendelkezzen. Ezáltal biztosítható, hogy az ügyben releváns adatokat a vád, illetve a terhelt és a védő ugyanolyan teljességben és mélységben ismerhessék meg. Itt érintkezik

- a tisztességes eljárás elve a védelemhez való jog hatékonyságának és a védelemre való felkészülés idejének és eszközeinek követelményével [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 96] [3244/2018. (VII. 11.) AB határozat, Indokolás [33]].
- [26] Az indítványozó álláspontja szerint az ügyészség „szelektált” a beszerzett bizonyítékok között, és nem minden iratot terjesztett a bíróság elé, így véleménye szerint a mentő körülményeket tartalmazó iratokat a vádlottak, a védők és a bíróság elől „rejtegette”. Az indítványozó álláspontja szerint ez a körülmény a terheltek fegyveregyenlőséghez és a védelemre való felkészüléshez fűződő jogát sértette [többek között pl. 2021. július 6-i beadvány 5–6. oldal]. Kifogása szerint továbbá az iratmásolatok kiadását, ügyiratmegismerési indítványait a bíróság nem teljesítette (lásd pl. 2021. október 1-jei beadvány 6–7. oldal, valamint a Kúria Bpkf.I.920/2021/2. végzés, Indokolás [14]).
- [27] Az Alkotmánybíróság elsőként áttekintette a bíróságok által rögzített tényeket. Az elsőfokú bíróság ítéletének 40–46. oldalán már részleteiben mérlegelte a terhelteknek az iratok átadására vonatkozó törvényességi kifogását. Az ítélet indokolása szerint az iratok egy része a nyomozás idején hatályban volt jogszabályok szerint a titkos információgyűjtésre és a „vádalku”-ra vonatkozó törvényi rendelkezések miatt nem volt megismerhető a terheltek részére (elsőfokú ítélet 43. oldal). A feltárt hiányosságok részben pótolhatók voltak, részben a bíróság megkeresésére adott válasz nélkül megítélhetők voltak, részben pedig lehetővé tették a kifogásolt tanúvallomások hitelének kétséget kizáró, a javarészt a terheltek számára kedvező megítélését (elsőfokú ítélet 46. oldal 1. bekezdés).
- [28] A másodfokon eljáró bíróság ítéletében szintén külön megvizsgálta az indítványozó által hiányolt iratok kérdését és megerősítette az elsőfokú bíróság mérlegelését, amely szerint, ha nem is példászerűen és hibamentesen, de az ügyészség összességében eleget tett az eljárás ügyiratainak csatolására vonatkozó kötelezettségének (támadott másodfokú ítélet, Indokolás [1012]). A másodfokú bíróság rögzítette azt is, hogy a terheltek egyes tárgyalási napokon a jelenlétükben történt felolvasás és ismertetés során megismerhették a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságra érkezett iratok tartalmát. A bíróság rendelkezésére álló iratokat tanulmányozhatták és az igényelt iratmásolatokat megkapták (támadott másodfokú ítélet, Indokolás [882]).
- [29] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a megismételt eljárásban hozott első- és másodfokú ítélet rendkívül részletesen megvizsgálta azt a kérdést és mérlegelte azt a körülményt is, hogy a rendelkezésére álló iratok alapján képes-e kétséget kizáró módon dönteni a terheltek büntetőjogi felelősségének kérdésében. Megállapítható továbbá az ítéletek indokolásából, hogy az eljárás folyamán a terheltek büntetőjogi felelősségét megalapozó iratok megismerését lehetővé tették az érintettek számára is.
- [30] 3.2. Az indítványozó szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésből levezetett bírói indokolási kötelezettség sérelmét jelentette az, hogy a másodfokú bíróság érdemi indokolás nélkül utasította el a bizonyítási indítványait. A másodfokú ítélet részletesen foglalkozott a bizonyítási indítványok elutasításának kérdésével, valamint a hiányzó iratok beszerzésére, továbbá az azokban szereplő, állítólagos mentő körülményekre vonatkozó kifogásokkal (lásd támadott ítélet, Indokolás [945]–[1029]). A Kúria Bpkf.I.920/2021/2. számú végzésében is utalt arra, hogy a 4.Bf.68/2020. számú ügyben tartott nyilvános ülésekről készült kép- és hangfelvétel megküldésére irányuló indítvánnyal kapcsolatos bírói felhívásra az indítványozó beazonosítható módon nem jelölte meg melyik ülésről szóló melyik felvétel másolatát kéri, ezért az Ítéletábrla elutasító végzését helybenhagyta (támadott kúriai végzés, Indokolás [14]–[16]).
- [31] Az Alkotmánybíróság utal arra, hogy a bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása [30/2014. (IX. 30.) AB határozat, Indokolás [89]].
- [32] Az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy mivel egyértelműen megállapítható a bírósági határozatok indokolásából, hogy az indítványozó által kifogásolt kérdéseket a bíróság mérlegelte, és kifejtette arra vonatkozó álláspontját, ezért ez az alkotmányossági kifogás sem teszi befogadásra alkalmassá az alkotmányjogi panaszt.
- [33] 3.3. Az indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdésében foglalt védelemhez való jogát sértette, hogy a személyes jelenléthez való jogát a másodfokú bíróság a koronavírus miatt bevezetett járványügyi szabályozásra tekintettel korlátozta, a perbeszédhez és a felszólaláshoz való jogát előzetesen meghatározott idő-limithez kötötte, a büntetésvégrehajtási intézet pedig a számítógép használatában – így kérelmeik gépelésében, a jogszabályok tanulmányozásában – korlátozta.

- [34] Az Alkotmánybíróság utal az Ítélet tábla ítéletének indokolására, amelyben a bíróság rögzítette, hogy az elsőfokú eljárásban „a bizonyítás azért részben azért is haladt lassan, mert a vádlottak [...] őket nem érintő tényállási pontokban kívántak felszólalni, visszatérően és terjengősen fogalmaztak meg éles kritikákat [...] vagy éppen a visszaidézett tanúk kihallgatása során ismételték a korábban már feltejtett kérdéseket” (támadott ítélet, Indokolás [913]). A másodfokú bíróság rögzítette továbbá, hogy az indítványozó az eljárásban mintegy 28 alkalommal nyújtott be, összesen több mint hatszáz oldalnyi beadványt és számos közlése korábbi észrevételei megismétlésének tekinthető (támadott ítélet, Indokolás [920]–[921]).
- [35] A hivatkozott ítéleti rendelkezésekből megállapítható, az indítványozó és társai számtalan beadványt nyújtottak be és több felszólalási lehetőséget kaptak. Az Alkotmánybíróság korábbi határozatában rögzítette, hogy a védőbeszéd korlátozása csak speciális körülmények fennállása esetében tekinthető alkotmányosnak, különösen akkor, ha sem rendes, sem rendkívüli jogorvoslattal sem támadható döntés meghozatala követi azt. Az Alkotmánybíróság megítélése szerint az eljárás elhúzódásának megakadályozása, annak nyilvánvaló fennállása esetében ilyen alkotmányos érték lehet {3046/2019. (III. 14.) AB határozat, Indokolás [116]}.
- [36] Jelen ügyben az idézett körülmények arra utalnak, hogy az eljáró bíróság az indítványozó korábbi magatartása alapján az eljárás elhúzódásának megelőzése érdekében hozta meg a tárgyalásvezetés körében azon döntését, hogy időkorlátokat állapított meg a perbeszédre és a felszólalásra. A járványügyi intézkedések pedig a megismételt eljárás viszonylagosan rövid szakaszát érintették, és az indítványozónak alkalma volt írásban, a másodfokú eljárás tizenkét tárgyalási napja során a védekezése előterjesztésére. Az indítványozó a számítógéphasználat korlátozására irányuló kifogását sem támasztotta alá. Tényként állapítható meg, hogy jelen alkotmányjogi panaszt képező öt beadványából is csak egyetlen kiegészítés érkezett kézírással. Mindezek mérlegelése alapján az alkotmányjogi panaszban foglalt kifogások nem vetik fel az Alaptörvény XXVIII. cikk (3) bekezdés tekintetében az ügy érdemére kiható alaptörvény-ellenesség kételyét.
- [37] 3.4. Az indítványozó kifogásolta továbbá, hogy a büntetékiszabási tényezőket a bíróságok nem megfelelően mérlegelték, valamint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésben foglalt jogorvoslathoz való jog megsértésének minősítette, hogy a tárgyalási jegyzőkönyv kijavításának a bíróság nem adott helyt és az erre vonatkozó panaszát nem terjesztette fel a Kúriához.
- [38] Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint az indítványozó ezen észrevételei a számára kedvezőtlen bírósági döntés törvényességi kritikáját tartalmazzák. Az Alkotmánybíróság ezzel kapcsolatban többször hangsúlyozta azon álláspontját, hogy az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belüli újabb jogorvoslati fórumnak, a jogorvoslattal már nem támadható bírósági határozatok által okozott jogsérelem orvoslása eszközének. A jogszabályokat ugyanis a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}. Az Alkotmánybíróság utal arra is, hogy az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdésének értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. Ennek megfelelően az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének *d)* pontja alapján a bírói döntéseket az alkotmányosság szempontjából ellenőrizheti, és jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség vizsgálatára és kiküszöbölésére korlátozódik, ezért a bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének, illetve a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik hatáskörrel {elsőként lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; ezt követően megerősítette: 3392/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [6]; 3017/2013. (I. 28.) AB végzés, Indokolás [3]}.
- [39] Mindezen elvek figyelembevételével az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy az alkotmányjogi panaszban szereplő kifogások a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet nem vetnek fel, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést nem alapoznak meg.
- [40] 4. A kifejtettek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában írt befogadási kritériumoknak. Erre tekintettel az indítványt, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2022. május 17.

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Imre
alkotmánybíró helyett

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2425/2021.

